

8 dalykai, kuriuos išmoku/įsiminiu/ supratau mokykloje:

1. Išklausiusi 12 metų matematikos mokyklinį kursą sužinojau, kad viskas paprasta, kaip 3.141592653589793238462...
2. Kiekvienas lietuvių kalbos rašinys patvirtino gerai žinomą posakį: „Pačios reikalingiausios citatos šaltinio niekada nerasite.“ :)
3. Dailės pamokose supratau, kodėl man taip sekasi - juk nedidelio talento nėra prasmės giliai užkasti!
4. Fizikos uždavinių sprendimas įrodė, kad visos lengvos problemos jau išspręstos...
5. Anglų kalbos teksto suvokimas patvirtino mano įsitikinimą, kad išvada - tai ta vieta tekste, kur pavargstu galvoti.
6. „Informacija – žinios, kurias įgyjate, kai ieškote visai ko kito.“ - Vikipedija
7. Namų darbų atlikimas 12 valandą nakties atskleidė (šo-o-o-kiravo), kad tai, kas šiandien yra faktas, ryt atrodys paklydimu.
8. Na, o karštos bandelės su cinamonu mokyklos valgykloje kiekvieną dieną priminė, kad ir mokslo šaknys gali būti saldžios.

(Pagal Merfio dėsnius apie mokslą)

Pamąstykite...

1. Kaip iššifruotumėte žodžių trumpinį „LSG“?
2. Kokiai mokyklos vietai suteiktumėte „Meilės alėjos“ pavadinimą?
3. Prie kiekvienos iš juslių parašykite, su kuo asocijuojasi mokyklos kasdienybė:
Klausa –
Rega –
Skonis –
Lytėjimas –
Uoslė –

Redaktorė Karolina Jočytė, IVC
Maketavo Ingrida Milaševaitė ir Justė Rutkauskaitė, IVA

2019 - 05 - 02

№ 22

№ 22

A T O D A N G O S

GINNAZIJOS DIENOS LANKSTINLAIKRAŠTIS

BŪTI! BŪTI ČIA IR DABAR!

Redaktorės žodis

Ryški saulės šviesa, dvelkiantis pavasarinis vėjelis, padidėjęs „n“ raidžių skaičius elektroniniame dienyne - visi požymiai byloja, kad pagaliau atėjo gegužės mėnuo ir stovime ant ilgai lauktos vasaros slenksčio. Kažkam tai dar vieni (ne)nuobodūs metai mokykloje, o kažkam - brandos ir susikaupimo laikotarpis. Pasisekė ar ne, tačiau mūsų laikraščio redakcijoje vyrauja rimtesnės nuotaikos: egzaminai, egzaminai, egzaminai... Labai džiugu, kad tarp tokių varginančių pasiruošimų radome laiko ir mūsų paskutiniajam, pavasariškam šių metų „Atodangų“ numeriui!

Karolina Jočytė, IVC

Interviu su Metų Mokytoju Romualdu Chmeliausku

KOKS MOKINYS BUVOTE?

Nebuvau labai teigiamas. Vyresnėse klasėse galva buvo „pamušta“ sportu, nuo šešiolikos žaidžiau vyrų futbolo komandoje... Prisiminkite 98 m. laidą, man jie priminė mano vaikystę.

TRYS DŽIAUGSMO PRIEŽASTYS:

Kai susitinki mokinius, savarankiškai bėgiojančius, sportuojančius aikštelėse, žaidžiančius. Mokykloje gera, kai moksleiviai šypsosi, yra puikios nuotaikos, džiaugiasi gyvenimu.

TRYS LIŪDESIO PRIEŽASTYS:

Liūdna, kad jaunimas nenori judėti (jokiu būdu tai neliečia visų). Man nepatinka, kad ketveri metai prabėga greitai ir mokiniai palieka gimnaziją – tik susiburia komandėlė, jau ir nebėra. Šiomet labai liūdėjau ir dabar jaučiu nusivylimą dėl užsitęsusio salės remonto.

KOKIOS ASMENYBĖS JUMS TAPO AUTORITETAIS?

Kol žaidžiau futbolą, didžiausias pavyzdys buvo argentinietis Diego Maradona. Futbolo dievas, nedidukas, techniškas, gudrus aikštėje. Labai norėjosi bent kiek būti panašiam į jį.

Vladas Garastas – jaunam treneriui pavyzdys siekti maksimalaus rezultato. Pradėjęs trenerio karjerą labai daug ko nemokėjau – teko tobulintis, skaičiau jo rašytas knygas. Jo pasakyti žodžiai – nors ir neteisingai, bet daug dirbant, galima pasiekti puikių rezultatų – ir dabar yra mano veiklos credo. O kas žino, kada mes viską darome teisingai? Bet jeigu nesitreniruosi, nesimokysi, tai tikrai nieko ir nebus.

O mokytoja, kurią aš labiausiai gerbiu, tai matematikė Palmira Puzinaitė. Kažkada ji matė manyje tikslųjų mokslų potencialą, o aš pasirinkau tikriausiai sau lengvesnį kelią, sportą. Mes diktuodavome: mokytoja- iš sporto duonos nevalgysi, o po dvidešimt metų aš atsakiau – skalsią, bet su sportu susijusią duoną aš valgau... Jos noras išmokyti, gerbti mokinį liko mano širdyje visam gyvenimui.

DĖKOJAME UŽ ATSAKYMUS, LINKIME NAUJŲ PERGALIŲ, ENERGIJOS IR SPORTĄ MYLINČIŲ MOKINIŲ!

Interviu su Metų Mokine Ieva Eigelyte

TRYS DŽIAUGSMO PRIEŽASTYS? Negaliu išskirti tik trijų dalykų, kurie mane daro laimingą. Kai buvau mažesnė, mane laimingą darė tai, kad gaudavau brangesnį rūbą ar žaislą. Dabar, kuo vyresnė tampa, tuo labiau sentimentalesnė esu – pradėjau džiaugtis pačiais smulkiaisiais ir mažiausiais dalykais: rytinės kavos puodeliu, kai niekur nereikia skubėti, saule už lango, gražiu vaizdu, draugų ir šeimos šypsenomis ir pan.

TRYS LIŪDESIO PRIEŽASTYS? Šiuos mokslo metus mano gyvenimas kaip „rat race“, jau teko priprasti prie bemiegių naktų, patinusių paakių ir nuovargio, atrodo, kad tai turėtų atnešti daug liūdesio į mano gyvenimą, nes nebeturiu daug laisvo laiko, laiko pabūti su draugais, šeima ar tiesiog pamiegoti dienomis. Nemeluosiu, taip ir yra. Teko ne vieną kartą pyktis, taikytis ir vėl susipykti dėl šių priežasčių, tačiau tokios situacijos parodo, kas tikri draugai, o kas ne, visos situacijos, kupinos liūdesio tave užgrūdina. Mano geriausias draugas man yra pasakęs: „Gyvenimas toks, kokį jį nori matyti“, - todėl matykime savo gyvenimą kupiną laimės, džiaugsmo, gerų draugų ir niekada niekada neliūdėkime, džiaukimės kiekviena akimirka.

KOKIA MOKYTOJA BŪČIAU? Vaikystėje, kartais ir dabar, svarstau apie mokytojo profesiją kaip savo ateitį. Kai mokytojai padaro kažką, kas man nelabai patinka, pradedu svarstyti, ką tokioje situacijoje daryčiau aš, ką pakeisčiau, kokius kontrolinius rašytų mano klasė, kaip mokyčiau ir pan. Tačiau labai aiškios vizijos nematau, manau, kad būčiau mokiniams labiau draugė, nei mokytoja. Aš bandyčiau juos suprasti ir leisti jaustis maloniai, taikyčiau naujus modernius metodus, kad mokiniams būtų įdomu ir man pačiai būtų iššūkis kažką naujo sugalvoti. Žinoma, dabar manau, kad negailėčiau 10– kų.

TRYS PATARIMAI BURBEKLIAMS? Manau, kad burbekliai patys pavydžiausi žmonės pasaulyje. Tai žmonės, kurie sėdi vietoje, savo komforto zonoje ir moka tik kritikuoti kitus. Ką aš jiems norėčiau pasakyti? Ką jūs padarėt dėl to, kad atsidurtumėte šioje vietoje? Baikit, gana, atsistokit ir nuveikit ką nors reikšmingo, kad suprastumėt, kodėl kiti žmonės tiek daug veikia, tiek daug stengiasi ir gali. Nieko nėra neįmanomo, jeigu norėsi – pasieksi. Visus 17 metų galvojau, kad svajonės nespildo, kad jeigu vieną kartą nepasisėkė, vadinasi nebesiseks niekada, tačiau tikrai taip nėra! Svajokit, tobulėkit ir baikit burbėti, nes taip skatinatė žmones daryti dar daugiau!

DĖKOJAME UŽ ATSAKYMUS, LINKIME SĖKMĖS SIEKANT TIKSLŲ IR SVAJONIŲ!

